

Hella Kuipers
schrijfcoaching
cursussen

Heldenreis Nieuwsbrief jrg. 4 - nr. 7 - nov. 2012

verschijnt 11x per jaar (niet in januari)

Nieuws en Actualiteiten

SCHRIJFCAFÉ

Het [Heerenveense Schrijfcafé](#) is elke tweede zaterdag van de maand.

- Tijd: 10.00 – 12.00 uur.
- Kosten: €12,50 inclusief 2 consumpties.
- Data: 10/11, 8/12, 12/1, 9/2
- Locatie: Grand Café Paul Kruger, Paul Krugerkade 1, 8441 ER Heerenveen.
- Aanmelden: niet nodig, wel fijn info@heldenreis.nl (Hella Kuipers) info@spegelskrift.nl (Ingrid Barmentloo)
- samen schrijven aan de hand van gevarieerde opdrachten
- een ontspannen manier om met schrijven kennis te maken.
- schrijfervaring niet nodig, alleen pen en papier meenemen
- ken je iemand die het schrijfcafé ook leuk zou vinden? Sleep hem/haar mee of stuur deze nieuwsbrief door!

HET EINDE

Voor mij is het een mijlpaal: er komt een einde aan de autobiogroep die de afgelopen 5 jaar onder mijn bezielende en bezielde - dankzij hén! - leiding over hun leven heeft geschreven, in alle mogelijke vormen, van gedicht tot

sprookje tot column tot gewoon, onopgesmukt vertellen hoe het was.

Dit stuk is niet alleen een ode aan hen, het kan hoop ik ook als inspiratie dienen voor iedereen die anderen wil begeleiden bij het schrijven van hun levensverhaal, of voor wie daarmee zelf aan de slag wil. Mijn raad: begin gewoon. (In mijn e-book [Honderduit](#) staan ook veel ideeën!)

In september 2007 zijn we aan onze gezamenlijke reis begonnen, de autobiodames en ik. Zij waren toen al een aantal jaren bezig, ik nam ze over van een andere docent. Voor mij was het de schrijfdocentvuurdoop, en wat een ideale groep waren ze voor mij! Leergierig en eerlijk, niet altijd even makkelijk - goed voor mijn pedagogische ervaring - maar altijd even enthousiast. Er zijn in de loop der jaren een paar afgevallen, een paar bijgekomen en toch weer verdwenen, maar de harde kern bleef bestaan. We maakten de gebeurtenissen van elkaars leven van nabij mee, het vertrouwen was groot. Iets om heel dankbaar voor te zijn.

En nu verandert het. Ik ga verhuizen, en een van de groepsleden ook. Zomaar is er een natuurlijk einde gekomen, wat aan een kant droevig is, maar aan de andere kant ook mooi afgerond, zo voelt het voor mij.

Ik pak de oude mappen met lesmateriaal er nog eens bij.

We begonnen die eerste les met het beproefde:

schrijf een stukje over je naam

- hoe heet je voluit?
- hoe kom je aan je naam, waarom ben je zo genoemd?
- word je anders genoemd dan je doopnaam?
- vind je het een mooie naam?
- past je naam bij je? waarom, waarom niet?
- wat vind je van je achternaam?
- heb je ook wel bijnamen gehad?
- door wie werd je hoe genoemd?
- hoe wil je hier genoemd worden?
- wat betekent je naam?
- past die betekenis bij je?
- Zijn er nog veel mensen die jou bij je voornaam noemen?
- Welke aanspreekvormen zijn er in de loop der jaren tot je gericht?
- als je een Indianennaam zou hebben gekregen, op grond van karaktertrekken of prestaties, hoe zou die dan geluid hebben?
- onder welk pseudoniem zou je je autobiografie willen uitgeven als je niet wilde dat mensen wisten dat jij die geschreven had)?

In de tweede les heb ik ze zomaar patsboem met de Heldenreis geconfronteerd. Achteraf is dat toch een goed besluit geweest. Het was een nieuw idee: een oude vrouw met soms weinig schoolopleiding kon óók een Held zijn. Ze hadden allemaal hun eigen Heldenreizen meegemaakt, wat heb ik vaak met ontzag naar hun verhalen geluisterd.

In les 3 kwam ik met de schrijfveren. Dat snelle schrijven in de les, en de verbazing hoeveel prachtigs daar uit kan komen, en het zelfvertrouwen dat dat geeft!

Ook de [Censor en de Neanderthaler](#) nam ik mee voor ze. Alles wat ik zeker weet over schrijven. Bij nieuwe groepen vergeet ik nog wel eens dat het nieuw voor ze is, vanmorgen nog dacht iemand dat ik het over een Sensor had.

De volgende les baseerde ik op een schrijfwedstrijd in de Leeuwarder Courant:

Ik ben uitzonderlijk!

U heeft zes vingers. U kunt het getal pi tot honderd cijfers achter de komma opnoemen. De redactie van de Leeuwarder Courant is voor haar kerstbijlage op zoek naar mensen die zichzelf uitzonderlijk vinden...

Mail uw verhaal met een foto van uzelf naar de krant onder vermelding van 'uitzonderlijk'. De opvallendste inzendingen komen in de krant.

Huiswerk: schrijf een stukje alsof je iets bijzonders kan, wat je in 't echt niet kan, maar wat je heel graag zou willen kunnen.

Ze waren veel te bescheiden om dat zomaar over zichzelf te zeggen. "Ik ben immers helemaal niet bijzonder." Gelukkig is daar verandering in gekomen.

Inspiratie voor de volgende les kwam van een artikel in Trouw over de vulpen van Anne Frank.

Maak een lijstje van 7 persoonlijke eigenschappen die al heel lang met je meereizen door het leven. Benoem ze, en schrijf er

ook bij waarom je ze altijd bewaard hebt.

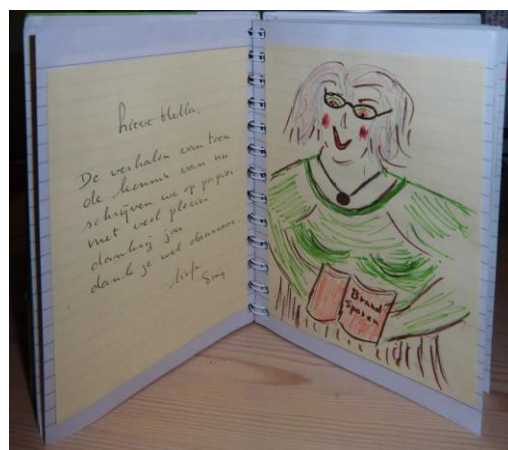
Kies nu een van de voorwerpen uit, waar veel over te vertellen is.

Beantwoord kort de volgende vragen:

- Wat is het?
- Hoe lang heb je het al?
- Hoe ziet het er uit? (materiaal, formaat, kleur)

Schrijf nu vanuit het voorwerp. Begin met de zin: "Ik ben de vulpen van Anne" of wat voor voorwerp jij gekozen hebt. Wat heeft het meegemaakt met je?

In latere jaren probeerde ik per semester een thema-cyclus te verzinnen: Zing, Vecht, Huil, Bid, Lach, Werk en Bewonder; Het Huis; Het Lichaam; Zeven over Leven. Van die laatste serie mochten we boekjes laten drukken bij Welzijn Leeuwarden, met foto's erbij.

We hebben ook eens voor elkaar een boekje gemaakt, een soort poesiealbum met gedichten van iedereen voor iedereen.

En zo heb ik voor 20 lessen per jaar de onderwerpen verzonnen, het huiswerk bedacht, de oefeningen voor in de les. Afbeeldingen verzameld om over te schrijven, spreekwoorden, dichtvormen ... In totaal zijn we 98 keer samengekomen, eerst in het maffe en toch gezellige buurthuis, en later, toen de ouderencursussen [wegbezuinigd](#) werden, om en om bij elkaar thuis. Dat voegde nog een extra dimensie toe aan de vertrouwelijkheid.

Ik ben ontzaglijk dankbaar dat ik dit heb mogen doen, en ik zal ze missen, mijn surrogaatmoeders, mijn proefkonijntjes en mijn Heldinnen. Voor mij waren jullie het einde.

Het ga jullie goed, blijf [schrijven](#)!

Hella Kuipers